

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видів Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськмі Робітничім Домі, на роал вулиці Пчірчара і Мекі регор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ТРЕБА-Ж ОРГАНІЗУВАТИ Й ТИХ НА ВУЛИЦІ.

Життя канадійських робітників, це одна мандрівка. Цілими загонами мандрують літом робітники з усіх-усюдів на захід у безкраї фарми на жнивної заробітки. Битком набиті поїзди мандрівними робітниками мчать у фармерські провінції. Меншими то більшими гуртами снуються дорогами пішеходні мандрівники і йдуть собі теж далеко на захід на не своє жниво. Вулиці містечок фармерських провінцій не в силі вмістити наплыву робітників. Париж, городи, густо вкриті працюючими днем і ніччю. Таборами чекають робітники на працю, виглядають фармерів, що хвилями зазираючи на небо фарми, як там з погодою і чи дозріває збіжжя.

На той час жив компанійні фабрики зменшують число робітників у себе, припиняють лісову роботу і змушують тим робітників мандрувати за працюю. І вони мандрують з одного краю в другий, зі сходу і півдня далеко на захід, видаючи останній гріш компанії за перевіз тисячів миль.

А найдуть працю на фармах, попрацюють там один, два місяці і знов починають мандрівку. Знов стіс в поїздах і опять засядоються вулиці містечок фармерськими робітниками. Їхче число більше день в день, вулицями роїться від працюючих, битком заповнюються помешкання.

І саме на той час, коли вулиці облягають тисячні армії безробітних, тоді починаються лісові роботи в тих самих компаній, що на своїх поїздах перевозять робітників з одного краю канадійських прерій, у другий. Маючи доволі робітників на вулицях міст, лісові компанії беруть лише певну ограничену кількість з них і звичайно за дуже низьку заробітну плату, яка де-куди врівнює ледве харчування в компанійних сторях. Оті невеличкі числом робітники, яких забирає компанія на лісові роботи, знов йдуть компанійними поїздами у ліс, знов втрачають ті гроші, що ще в де-кого залишилися зі заробітку на фармах.

І так: одні йдуть на лісові роботи мало що не за харчі, другі остаються по містах й містечках. Тут на вулицях вичікують вони через цілісні зиму слідуючих, нових жнів.

От і зараз ледве минула половина жовтня, а вже компанійні поїзди ввозять щораз то нових робітників. З кожним днем і з кожним поїздом більше армія безробітних на вулицях. Рау-рау заповнюються мешкальні комірки робітниками. В перші дні сходить їм час на оглядних міста, вулиць, будинок. Більшими то меншими гуртами бродять вони з одного кінця вулиці у другий, задержуючись тут то там при виставових вікнах склепів, оглядають, і знов йдуть далі. А по заду їх, чи навіть на зустріч їм, йдуть мантії, намагаючись, як небудь витягнути отой тяжко запрацьований гріш. Назадзавишись доволі, вертають до найближчого комірок й проганяють довгі дні й вечери, як хто може: одні в карти грають, другі пють а ще інші траять і пють. Живуть отак по квізаквам “Канадійського Українця” (а 10 жовтня ц. р.) в якому й говориться: “Жий так, на-де-б сьогоднішній день був останнім у твоім життї...”

І так життя тих безробітних по всіх містах і містечках тренатиме довгі-довгі зимові місяці. За той час ті сезонні робітники збудуть не лише свого складеного заробітку, але що гірше, вони придбають навичок, які гальмують визвольний робітничий рух і в найважчою колодою на шляху організаційно-освітньої праці. Чимало з них виховується на страйколомів, скебів й тих, що обнижують, обесцільюють заробітну платню до всіх варетатах праці. Сьогодні вони на вулицях міста, а завтра вони знов працотвотитимуть розквинені по всіх закутках Канади.

І тих робітників, що зараз облягли вулиці, не можна залишити їхньому власному життї. До них треба вийти на вулиці і там на вулиці треба організувати всіх тих, що опинилися без праці. Коли-ж їм приходить пережити зимові місяці в безробітть, так треба подбати, щоб той час пройшов для них з користю. Як же це зробити? Перш всього треба старатися звільнити отих наплывових робітників від покутих вицискувачів, мантіїв й патріотичних агентів. Місцеві організації повинні охопити все життя отих безробітних зимою. Добре було-б, щоб організації подбали заاهدідь про приміщення для всіх тих працюючих, що заповнили вулиці міста. Піддукуати приміщення поміж організованими місцевими робітниками, де не було-б того комірного визиску. Ваятися за організування кооперативної харчівні, чайної, щоб прохарчувати отих робітників за як найдешевшу ціну.

Пова тим організаціям на місцях мусять подбати, щоб розпочати працю освітню й провадити її не лише вечерами, але й днями. День в день устроювати лекції по ріжним питанням, читати цікаві книжечки, навчати грамоти на українській мові, повести навчання ангаійської мови, затягувати ново-прибувших робітників до участі, а то й співпраці в театральних виставах, концертах, святкуваннях, влаштувати для них мітінги, вечірки, відкрити їм читальню через всі дні, прочитувати з ними робітничу пресу.

Організація має вжити отой зимовий час на освідомлювання й на організування вулиці, себ-то тих, що засуджені на безробіття зимою, заселенню вулиці міста. Не слід забувати того, що саме ті робітники знов літом розійдуться по ріжним варетатах праці й понесуть далі зі собою те, що заслужали в організації.

Освідомлюючи працю треба повести двома шляхами: на вулиці і в організації. В першому випадку слід вийти поза стіни організації й там на вулиці організувати. На вулиці входи-ти з робітниками в балачку, давати їм робітничі часописи, заходити до їхніх мешкальних домівок, прочитувати їм де-що з класової літератури й пропавати над ними до того часу, доки не освідомиться їх й не втягнеться в стіни організаційної плянової праці. Коли улаштовується масові робітничі мітінги,

треба дошльовувати, щоб оголошення на них були розліплені й рознесені по таких вулицях, де такі робітники мешкають і збираються.

В самій-же організації, в доміщі, треба більше поквавити працю. Не обмежуватися в освітній праці на устроюванні театральних вистав, концертів, танків, забав — треба по при все те, ваятися за вивчення життєвого питання, питання дня, питання визвольної боротьби працюючих. Треба обговорювати кожночасні події світу, вказувати на небезпеку воєнного поготівля й нападу на робітничо-селянський Радянський Союз, заставляюватися разом з ними над потребою відбиття атаки й оборони С.Р.С.Р., держати їх в звязку з ювілейним світовим рухом, готувати їх до організованої боротьби за заробітну платню й боротьби проти вициску.

Виконуючи освітньо-організаційну працю на вулиці і в організації треба пам'ятати на те, що кожний ново-затягнутий робітник в ряди організованих фронтонків праці, це нова ланка ланцюга пролетарської блокади проти капіталу, його ладу й світу.

ПОТВЕРДИЛИ ВИКЛЮЧЕННЯ РОЗКОЛЬНИКІВ.

Президія Комінтерну на засіданні 26. вересня 1928 р. відкинула апеляцію групи Василькова-Турянского, виключену з Компартії Західної України.

Розглянувши, за постановою Виконкому Комінтерну, заяву до VI Конгресу виключеної з Комінтерну на IX пленумі Виконавчого Комітету Комінтерну групи Василькова-Турянского, що називає себе “ЦК КПЗУ”, президія ВКК констатує, що заява походить від людей, які вже 7 місяців тому розірвали з Комінтерном. Протронування до Комінтерну не мож-же мати довір'я до заяви групи Василькова про принципи згоди з політикою ВКП(б) та КП(б)У.

ВКК має листи Василькова до канадійських товаришів, що свідчать про противне.

Президія ВКК також не має підстав ввірити обіцянкам групи Василькова скоритися всім постановам ВКК, доки ця група не вважаючи на постанову Комінтерну про її виключення з комуністичних лав, існує й далі, як організоване ціле і, приховуючись комуністичним прапором, провадить боротьбу проти Комінтерну КПП і КПЗУ.

Беручи все це на увагу, президія Комінтерну ухвалою відкинула заяву групи Василькова про повернення до Комінтерну.

ВІДОЗВА ГОЛОВНОГО ЗАРЯДУ РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА ДО ВСІХ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНСТВА Р.З.Т. В КАНАДІ.

Товариші й Товаришки! Зближається місяць листопада, місяць допомоги нашій робітничо-фармерській пресі. Ми допомагали своїй пресі завжди, але цього листопада та допомога має це подвійне значіння — вона має купити нашій пресі нову друкарську машину. Наша преса тепер прийшла до того стану, що розвиватися їй далі при старій друкарській пресамашині, найголовнішій машині в друкарні, — неможливо. Стара машина вже не в силі обслуговувати як слід нашу пресу, а крім того вона вже в такому стані, що кожної днини можна сподіватися від неї “подяки” за роботу. Рада Видавничого Товариства в порозумінні з представниками наших організацій обговорювала вже справу закупки нової машини, порушувала цю справу на провінціальному з'їзді ТУРФДім в Торонто й поробила всякі потрібні підготування, щоб взяти нову машину. Але для того, щоб взяти — потрібні гроші. Машинка коштуватиме коло \$10,000 (може пару сот дороще, або танше), а їх яказ ні у нашій пресі, ні в Ц.Е.К. ТУРФДім немає. Значить ту суму ми, організовані робітники й фармери, повинні зібрати в листопадівій кампанії. Взявши численність наших організацій — то це не буде великим тягарем, головне, якщо ми візьмемося широко до праці в листопаді всі, як один.

Допомогти своїй пресі ми обовязково повинні. Наша преса, а “Українські Робітничі Вісти” з'окрема, збудували нашу організацію — Робітничо-Запомогове Товариство! Ніхто не зробив стільки доброї роботи для Р.З.Т., для його розвитку, як “Укр. Роб. Вісти”, як наша робітничо-фармерська преса. Ніхто стільки не агітував за ним і не агітує, як “Укр. Роб. Вісти”. Ми купили цього року великі будинки — палаци для приюту й сиротинця “Укр. Роб. Вісти” показали їх тисячам працюючих по цей і по тамтой бік океану та розказали, як ми це зробили й чому. Наша організація й наша преса — це одна нерозлучна цілисть. Ви самі бачите це з кожного числа “Укр. Роб. Вістей”.

Ми повинні допомагати нашій пресі, бо допомагаючи їй — ми допомагаємо нашій організації. В першу чергу ми кличемо Вас: всі ті члени Р.З.Т., що не є ще передплатниками “Укр. Роб. Вістей” — обовязково повинні стати ними в листопаді ц. р., це й користаючи з тої нагоди, що в листопаді “Укр. Роб. Вісти” коштувать на рік лише \$3.00, а не \$4.00; кожна членщина повинна стати передплатницею “Робітничі”.

нищить нашу пресу. Заряди та спільні листопадові комітети повинні доплатувати задовжених передплатників.

Адміністрація наших часописів повідомила нас, що всім задовженим передплатникам сплнить дальшу висилку газети, а тому Головний Заряд пильнуватиме, щоб всі догучючі члени вирівняли свою передплату, відновили її на слідуючий рік й читали, освідомлялися самі та підтримували свою пресу.

Головний Заряд кличе всі віддїли, всі їхні заряди, все членство Робітничого Запомогового Товариства увійти в тісне порозуміння з віддїлами ТУРФДім і іншими братніми організаціями, потворити з ними спільні комітети й активно працювати в листопаді для своєї преси, граючи в її користь представлення, влаштуваючи концерти, концерт-мітінги, розігравки й забави.

Головний Заряд кличе членство Р.З.Т. зайнятися приєднанням своєї преси нових передплатників, збиранням пресового фонду — одним словом використати всякі способи, щоб купити нашій пресі нову друкарську машину-та забезпечити її розвиток.

Всі до праці в користь своєї преси в місяці листопаді! Кожний член і кожна членщина повинні передплатувати, читати й поширювати свою робітничо-фармерську пресу! За Головний Заряд Робітничого Запомогового Товариства

СТ. ХАЛІБОЛА, ІВАН ПАСТУХ, ГОЛОВА, СЕКРЕТАР.
О. ХОМІЦЬКИЙ, СЕКР.-СКАРБИК.

ЛИСТ З ПАРИЖУ.
 Провад буржуазного пацифізму. — Плян знищення революційного Парижу. — Боротьба текстільників.

Буржуазно-імперіалістичний пацифізм, побудований на фразях, обіцянках, обдурюваннях та ілюзіях, з шиком провалявся в Женеві. Бріян майстер слова. Він задатий чимало наобіцяти й водити зніс кого завгодно. Своїми люб'язностями й дипломатичними фокусами він обдурював Німців протром 2 років, то напівобіцуючи, то натякуючи. Та коли настав час виконувати свої обіцянки, і коли Німеччина висловилась бажання перейти до діла й вимагала, відповідно до нової політики, встановленої в Льюкарно, щоб Фанція зробила перший крок у примиренні колишніх воювавших сторін, то Бріян заговорив зовсім іншою мовою. Він відразу осік виимогливого співбесідника, дав йому відчутти, що Фанція переможець, а Німеччина країна переможена.

Тому саме Фанція має право на безпеку своєї кордонів і на озброєння. Німеччина повинна задовольнитися невеликою армією, яку їй подарували союзники в інтересах прибробання революційного німецького пролетаріату. Достнь зазначити, що німецька армія складається з 100,000 жовнірів. У ній хоч і переважає кадровий або офіцерський елемент, але зате у Фанції є 106,000 кадрових елементів, а крім того 200,000 жовнірів щорічного набору, 150,000 колонійнянців, а разом понад 700,000. До того-ж Німеччина не має права на військово-авіацію, на тяжку артилерію, на будування фортець, організація генерального штабу і т. инш.

Все це французькому імперіалізму здається за недостатності в особі надпацифіста Бріяна вислов своє незадоволення з того, що Німеччина дозволяє собі значно побільшувати господарський розвиток, який в разі війни є момент сприятливий. Очевидно, що відбудовна робота Німеччини дуже не подобається англо-французькому імперіалізму. Фанція виділила свій нарід на вічне безсилья й вічне рабств. Уряди, які щойно підписали пакта вічного прокляття війні, намагаються тепер довести в

кооперативних шкіл буде витрачено біля 225,000 карбованців. Серед інших витрат на культурно-освітню роботу передбачається витратити 100,000 карбованців, на всеукраїнський кооперативний селянський саторій для хорих селян — пайовників споживчої кооперативної. Взагалі, за контрольними цифрами на культурно-освітню роботу споживча кооператива витратит наступного року понад 4,000,000 карбованців.

“СНЕР ШАТС”.

ГІПОКРИТСТВО.
 “Я вірю, що я не буду дуже далеко від правди, коли я скажу, що великий процент цих, так званих трейд-юнійних комуністів, є декретними агентами працедавців та служать їхнім інтересам в Зауєчних Державах і в Канаді і головною їхньою цілею є знищити мораль робітничого руху...”

Такі слова сказав у своїй промові “містер” Дейвсон, генеральний секретар-скарбик юній “Інтернейшнал Ассоційшн оф Машіністе” на конвенції цієї самої організації, яка недавно тому закінчилась в місті Атланта, в Зауєчних Державах.

Коли-б це сказав який біблійник, або “годи-ролер”, то ніхто й уваги не звертав би на такі слова. Але ці слова сказав провідник великої трейд-юнійної організації машіністів, то не можна цього проминути мозчанкою, а тимбільше тоді, коли ці слова використала для своїх цілей майже вся велика буржуазна преса Зауєчних Держав і Канади.

Пусте, що Дейвсон за одним обертанням язика поробива всіх комуністів агентами капіталістів.

Цього буржуазній пресі потрібно. Ї ї потрібно, щоб відстає мільйонне робітничество боялось комуністів і для цього буржуазна преса і її вірні агенти в особах ріжних Дейвсонів вживають ріжних підлостей проти комуністів.

Вони — гіпокрити, говорять гіпокритство, бо самі вони добре знають, що говорять неправду, говорять брехню.

Комуністи хотять знищити мораль робітничого руху, хотять розбити і знищити трейд-юнійний рух!.

Яке смішне оте все скавуління офіцерів з Американської Федерації Праці! Які найшлися щіри оборонці робітничого руху!

А хто-ж це, як не комуністи збудували найсильніший в світі трейд-юнійний рух в Радянському Союзі?

Чи мр. Дейвсон про це не знає? Чи не знає про це капіталістична і зрадницька робітничая преса всіх капіталістичних держав?

Всі вони про це гарненько знають. Але їхня ціль є, що би за всяку ціну гальмувати зріст міщного радикального трейд-юнійного руху. Вони всі знають, що робітничество мусять мати свої трейд-юнійні організації, бо до цього заставляє саме життя і умовни праці. І тому всі вони стараються держати трейд-юнійний рух льовяльним до держави і пануючої класи взагалі. Всі ті з. провідники трейд-юній не мають в собі ніяких почувань до робітничої класи. Вони сто-ять на чолі трейд-юнійного руху лише тому, щоб держати його у властоті, щоб придушувати в робітничому русі зародки дійсної класової боротьби та ненависти до експлуаторської класи.

В своїй боротьбі проти дійсних і щирих провідників класової боротьби, вони вживають найділших брехнів. За ними вся сильна капіталістична преса. Але робітничество, хоч й не має ще ясных поглядів на ріжні справи, то все більше й більше починає бунтуватися проти платних агентів капіталістичної класи, якими є все зграя А.Ф.П. Робітничество все більше прислухується голосам комуністів і самі вислови провідників А.Ф.П. це найкраще потверджують. Дейвсон не настрахав робітничество тим, що “комуністи на службі в капіталістичній”. Це дешевий аргумент! Драпака.

КООПЕРАТИВИ Й КУЛЬТУРНЕ БУДІВНИЦТВО.

Культурно-освітній Віддїл ВУКФУ розробив контрольні цифри культурно-освітньої роботи споживчої кооперативної наступний рік. За контрольними цифрами передбачається витратити на побутову роботу серед ширівців, себ-то на організацію ясел, дитячих майшторків, на допомогу вагітній жінці — 668,000 карб. На кооперативну пропаганду, себ-то на організації шкіл та гуртків кооперативної грамоти, на організацію шкіл кроїння та шиття — 617,000 карбованців. Цими школами буде охоплено 103 тисячі осіб кооперативно-коактивно споживчої кооперації.

На курсову роботу намічено витратити понад 700,000 карб. На ці кошти намічається передплатити біля 50,000 практичних робітників кооперативного-апарату для райсоюзів та споживчих товариств. На масову культурно-освітню роботу, за контрольними цифрами, буде витрачено наступного року 1,450,000 карб. з них на кінофікацію села — 660,000 карбованців, на радіофікацію — 340,000 карбованців, на чарівні ліхтарі та инш. — 109,000 карбованців. Крім того на допомогу кооперативним ВУЗ-ам і спеціальним кооперативним школам, а також на стипендії студентам та учням